

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

Cap. XXIII. Jejunium Quadragesimæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

bernarii, vendentes, vel ministrantes cibos, teneantur interrogare hospites, an habeant causam, si non jejunandi?

Resp. Negativè, sed debent præsumere quemlibet esse memorem suæ salutis, & obligationis, adeoque eos habere justam causam cœnandi, vel, quod alibi non se refecerint: semper præsumendum est benede proximo suo, nisi de opposito quis sit moraliter certus; ideò, si eis cibos ministrant, non cooperantur commestioni, quatenus est solutiva jejunii, quia sic procedit à mala voluntate non jejunantis, sed ei cooperantur, quatenus deserviens nutritioni naturali, & sustentationi necessariæ; vel, actui comedendi inserviunt, ut est actus hominis, non vitii.

13. Quæritur. An possint licitè apponere cibum, vel invitare eos ad cœnandum in suo hospitio, quos sciunt jejunium frastruros?

Resp. Negativè cum Boyvino de actibus hum. de jejun. apud quem dicuntur Caupones peccare, qui alteram refectio-nem apponunt illis, quos evidenter sciunt ad jejunium obligari: solum à peccato excusarentur, si rationabiliter timerent ex tali negatione sibi obyenturum notabile damnum, vel si prudenter crederent, quod negando, gravius Deum offenderent, evomendo blasphemias, & convicia: quæ sententia est in praxi tutior: si enim nullus reperiretur, qui ad frangendum jejunium paratis, cœnam apponeret, vellent, nollent, deberent jejunium servare.

Ex quibus possunt erui interrogationes, faciendæ à Confessariis Tabernariis. An cibo vetitos in die jejunii obligatis

ad jejunandum apposuerint? an scientes eos se refecisse in prandio, cœnam paraverint? an id effecerint in contemptum legis, & an cum scandalo, & maxime infidelium, &c.

CAPUT XXIII.

Prop. XXXII. ab Alex. VII. Sc.
Jejunium Quadragesimæ.

1. PROP. 32. Non est evidens, quòd consuetudo non comedendi ova, & lacticia in Quadragesimæ obliget.

Jejunio Quadragesimali communia videantur cap. præterito, & cap. 10.

2. Quæritur. An in Quadragesimæ interdictus sit usus ovorum, & lacticiorum?

Resp. Affirmativè; prohibentur sub mortali, tum ab jure cap. Deniq. dist. 4. tum ex vi consuetudinis, quæ vim obligandi habet, ut ex decreto Alex. patet; & ideò, quamvis verba legis non essent præceptiva, adhuc tamen, quia consuetudo de his non comedendis, obligans est mortaliter peccat, qui tunc lacticiis utitur, vide D. Thom. 2. 2. quæst. 147. art. ult. ad 3.

3. Sed quæritur. An ovorum, & lacticiorum usus interdictus sit, etiam in Dominicis, occurrentibus intra Quadragesimam.

Resp. Affirmativè, tum ex vi consuetudinis legitimè præscriptæ, tum ratione præcepti ex cit. cap. Deniq. in quo teste Bonac. præcipitur, etiam in Dominicis Quadragesimæ abstinentia à lacticiis, quamvis in illis non extet præceptum jejunandi, & dixit Fagnan. in 3. ad caput
(Aa) 2 Expli.

Explicari, de observat. jejunii num. 46. cum Glof. ad allegat. cap. deniq. in ver. venia, & ver. consuetudine.

4. Sed quaeritur. *An in illis Dominicis liceat jejunare?*

Resp. Per se loquen dicitur, *cap. utinam dist. 76.* quia jejunio colitur Deus, & dies Dominica in honorem Dei fuit instituta; per accidens autem illicitum esse potest, ut ratione scandalum sit, si quis aliis diebus hebdomadae se ingurgitet, & Dominicam ad jejunandum eligat; vel ratione finis mali, & superstitiosi, vel contemptus religionis Catholicae. Ad vitandum errorem Manichaeorum, & Priscillianitarum (qui in contemptum Resurrectionis Christi, quasi vera non esset, jejunium die Dominico praecipiebant) Sacri Canones *cap. ne quis jejuset dist. 3. de consecrat.* & alibi, jejunium die Dominico interdixerunt, Layman. *lib. 4. capit. 8. cap. 2. num. 9.*

5. Quaeritur. *An pueri capaces usus rationis, vel alii existentes infra 21. annum, ceterique, qui aliqua de causa excusantur ab jejunio possint tempore Quadragesima comedere lactinia?*

Resp. Negative, vid. *cap. praterito.*

6. Quaeritur. *An licentiam in Quadragesima ad comedenda lactinia, possit carnibus vesci?*

Resp. Negative, nam facilius obtinetur dispensatio ab abstinentia à lactiniis, quam ab abstinentia à carnibus; ad quas obligatio, adhuc illa sublata, manet; & quia sunt praeccepta divisibilia, & diversa; & quia ova, & lactinia minus sunt contra finem jejunii, quam caro, majorem habens virtutem nutriendi, & delestandi gulam.

7. Quaeritur. *An Catholicis existens in Haeeticorum, & Turcarum locis possit licite in diebus Quadragesima carnis, & lactinia comedere?*

Resp. Negative, si comestio illa, data opera, proponeretur ad cognoscendum, quis esset Catholicus, & quis infidelis, aut in contemptum Ecclesiae, vel ex ea sequeretur grave scandalum; bene verò, si non ad hunc finem proponeretur, & aliàs grave malum sibi ex non comestione immineret; verùm, si nil mali timeretur, & alii cibi non deessent, nec in secreto posset ea comedere, quia nullus excusatur ab observatione legis Ecclesiasticae, praecise, quia est inter infideles, cum leges communes Ecclesiae sequantur non locum, sed personam.

8. Quaeritur. *An licentiam ad carnes in Quadragesima possit extra conscientia illis uti in diebus Veneris, Sabbati, & quatuor temporum?*

Resp. Negative, sed eget expressa licentia, specificante illos dies, cum specialis ratio sit pro illis diebus, quae in aliis non habetur; nam duplici titulo tenetur quis in eis à carnibus abstinere, & quia sunt dies Quadragesimae, & quia quatuor temporum, vel dies Veneris, & Sabbati; hinc major causa ad dispensandum est necessaria; unde consuetudo, & praxis obtinuit apud viros timoratae conscientiae, licentias ad comedendas carnes diebus prohibitis Quadragesimae ad praefatos non extendere.

9. Sed qu. ii. *An possit ad minus in diebus Veneris, & Sabbati comedere ova, & lactinia?*

Resp. Negative contra Peyrinum de subditio qu. 4. cap. 6. qu. 8. quod est iustius, & con-

& consuetudine receptum. Medicos instrue, ut ad concedendas licentias non procedant, nisi causis bene ponderatis, & videndo, an, quæ sufficiunt ad dispensandum, ut in aliis diebus caro, vel lacticia comedantur, sint ita graves, ut propterea possint facultatem extendere ad diem Veneris, & Sabbati: vide cap. 16. in fine decretum, editum de mandato Clem. XI.

10. Quæritur, an qui per totam Quadragesimam non jejunat, unicum, vel plura peccata committat?

Resp. Tot committit, quot diebus non jejunat, quia jejunium est onus singulis diebus annexum, vel cuiuscumque diei servitius; quare impotens jejunare, vel omittens uno die Quadragesimæ jejunium, potest, & debet alio die jejunare, in quo non sit impotens. Sylvester ver. jejun. q. 8. num. 4.

11. Sed dubitatur, an proponens in principio Quadragesimæ per totam Quadragesimam non jejunare, unum, vel plura peccata committat?

Resp. Tot committit, quot sunt dies, in quibus sit jejunandum; ratio est, quia actus ille tot æquivalet, quot haberet, qui quolibet die idem proponeret, estque in Confessione aperiendum.

12. Quæritur, an in principio Quadragesimæ habens expressam voluntatem comedendi singulis diebus carnes in parva quantitate, peccet mortaliter?

Resp. Leander q. 15. negat, sed solum venialiter dixit peccare, nam quælibet comestio est solum venialis, ergo & omnes, cum non uniantur inter se, quælibet enim transacto die, transit; sed tutius videtur mortaliter peccare, ratio-

ne pravæ intentionis; nam, etsi non quolibet die Quadragesimæ notabilem quantitatem comedat, intendit tamen in collectione dierum ad eam accedere. Comestiones, utique in effectu non conjunguntur, sed in affectu, & intentione comedendi moraliter uniri resolvas.

CAPUT XXIV.

Prop. XXXIII. ab Alex. VII. &c.
Remissivè ad cap. 14.

I. PROP. 33. Restitutio fructus ob omissionem horarum suppleri potest per quascumque elemosynas, quas antea Beneficiarius de fructibus suis Beneficii fecerit.

Vide ibi dicta. Et quia per Priorem gratuitam liberalitatem, vel elemosynarum elargitionem, posteriores fructus, omissioni horarum correspondentes Beneficiarius suos non facit, ideò hos adhuc, tamquam non suos, restituere tenetur; nec per eas prius factas à restitutionis debito excusatur; quemadmodum non liberatur, qui rem alienam detinet, qui debet ipsam restituere proprio Domino, quamvis uberes prius elemosynas donaverit.

CAPUT XXV.

Prop. XXXIV. & XXXV. ab
Alex. VII. &c.
Hora Canonica.

I. PROP. 34. In die Palmarum recitans Officium Paschale satisfacit precepto.

(Aa) 3

PROP.